

Την ορθοδοξία ασπάσθηκε Αυστραλός επιστήμονας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#) / [Επικαιρότητα](#)

Αυστραλός επιστήμονας ασπάζεται την ορθοδοξία

Και χειροτονείται ελληνορθόδοξος ιερέας...

Πολλοί επιστήμονες καλλιτέχνες και απλοί άνθρωποι στον κόσμο ασπάζονται την ορθοδοξία και αλλάζουν τελείως τη ζωή τους. Ένας επιστήμονας πριν ένα χρόνο έγινε ο Ορθόδοξος και σήμερα μάλιστα είναι πλέον ιερέας.

Jeremy Krieg γεννήθηκε στην Νότια Αυστραλία και είναι ένα από τα τρία παιδιά μιας θρησκευόμενης χριστιανικής οικογένειας με γερμανικές ρίζες. Σύμφωνα με τον ίδιο, οι πρόγονοί του μετανάστευσαν στην Αυστραλία γύρω στο 1840 οπότε και ασπάστηκαν τον λουθηρανισμό.

«Οι γονείς μου ήταν εκείνοι που πρώτοι δίδαξαν και εμπότισαν σε μένα τον ίδιο, αλλά και στα δύο μου αδέλφια, την αγάπη για το θεό και τη σημασία της χριστιανικής πίστης» εξηγεί σε συνέντευξή του στο «Νέο Κόσμο» ο 40χρονος σήμερα ελληνορθόδοξος ιερέας, ο οποίος είναι και πτυχιούχος Ηλεκτρονικής Μηχανολογίας, Φυσικών Επιστημών και Μαθηματικών.

«Όταν ολοκλήρωσα τις σπουδές μου εργάστηκα ως μηχανικός λογισμικού στον τομέα της άμυνας σε μια εταιρία που έφερε την ονομασία Defence Science

Technology Organisation και μετέπειτα σε μια εταιρία ηλεκτρονικού διαδικτύου. Στην ηλικία των 28 χρόνων, συνειδητοποίησα ότι, παρά τις όποιες σπουδές μου και τη δυνατότητα που αυτές μου έδιναν να απαντήσω σε πολύπλοκα ζητήματα φυσικής, μαθηματικών και μηχανολογίας, αδυνατούσα να βρω απαντήσεις σε βαθύτερα ζητήματα που με απασχολούσαν και αφορούσαν την πίστη μου, η οποία ήδη αποτελούσε σημαντικό κομμάτι της ζωής μου» εξηγεί ο π. Ιερεμίας, ο οποίος με αφετηρία την διαπίστωση αυτή αποφάσισε να μελετήσει και να εντρυφήσει σε θρησκευτικά ζητήματα με απώτερο σκοπό να ανακαλύψει την αλήθεια για την πίστη του και -ει δυνατόν- να αλλάξει τη ζωή του, προσαρμόζοντάς την σε όποια αλήθεια ανακάλυπτε για την χριστιανοσύνη.

«Καθώς μεγάλωνα, είχα έρθει σε επαφή μόνο με τις θεωρίες του λουθηρανισμού, ενώ η αλήθεια είναι ότι αν και ανέκαθεν έτρεφα ιδιαίτερη εκτίμηση σε ό,τι αφορά την αξία των χριστιανικών μυστηρίων, απέρριπτα την ιδέα της ύπαρξης ενός Πάπα και γι' αυτό έως τότε ένιωθα να με εκφράζει μερικώς μόνο ο λουθηρανισμός.

«Παρ' όλα αυτά εξακολουθούσα να πιστεύω ότι ορισμένα διδάγματα της λουθηρανικής πίστης δεν ταυτίζονταν με όσα εγώ αντιλαμβανόμουν ως αλήθεια, γι' αυτό και ξεκίνησα να μελετώ τα διδάγματα της Ορθόδοξης Εκκλησίας, αρχικά μέσα από το διαδίκτυο και μετέπειτα ακολουθώντας σπουδές Θεολογίας».

Ο πατέρας Ιερεμίας υποστηρίζει ότι αυτό που τον «τράβηξε» στην Ορθόδοξη Εκκλησία είναι ότι -σε αντίθεση με τις υπόλοιπες- αυτή παραμένει πιστή σε όσα διακηρύττει και δεν αλλοιώνει ούτε επιτρέπει συμβιβασμούς «στο όνομα» της συλλογικής ένταξης και της καθολικής ενότητας.

Πεπεισμένος για την ορθότητα της απόφασής του, ο Αυστραλός μηχανολόγος επισκέφθηκε αρχικά την λιβανέζικη ορθόδοξη εκκλησία, η οποία υπάγεται στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αντιόχειας και το 2005 πήρε την μεγάλη απόφαση να βαφτιστεί ορθόδοξος.

«Λίγο αργότερα ξεκίνησαν οι πρώτες μου επαφές με την Ενορία Ιεράς Μονής Αγίου Νεκταρίου Croydon και, συγκεκριμένα, με την ομάδα πιστών εκεί, η οποία λειτουργούσε υπό την αιγίδα του αρχιμανδρίτη Σιλουάν» λέει ο πάτερ Ιερεμίας, ο οποίος δύο χρόνια αργότερα γνώρισε εκεί τη σημερινή σύζυγό του Ιωάννα, παιδί Ελλήνων μεταναστών με καταγωγή από την Ήπειρο και τον Πόντο, με την οποία ενώθηκε με τα δεσμά του γάμου την Κυριακή του Θωμά 2009.

«Συνεχίσαμε και εγώ και η πρεσβυτέρα να έχουμε ενεργή συμμετοχή στην Ενορία, να διδάσκουμε στο κατηχητικό και να ψέλνω στη λειτουργία».

Η αφοσίωση και το έργο του ζευγαριού τράβηξε την προσοχή του θεοφιλεστάτου

Επισκόπου Δορυλαίου κ.κ. Νικάνδρου, ο οποίος προσέγγισε τον νεαρό τότε μηχανολόγο και του πρότεινε να χειροτονηθεί και να γίνει επίσημα μέλος της ελληνορθόδοξης Εκκλησίας.

«Με την ευλογία του αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Στυλιανού, χειροτονήθηκα διάκονος στις 12 Μαΐου 2012 από τον θεοφιλέστατο Επίσκοπο Δορυλαίου κ.κ. Νικάνδρο, και ιερέας στα τέλη του ίδιου χρόνου, οπότε και ξεκίνησα να λειτουργώ τα Σαββατοκύριακα ως εθελοντής ενώ συνέχισα να εργάζομαι ως μηχανικός».

Τα τελευταία δύο χρόνια ο πατέρας Ιερεμίας εργάζεται ως διευθυντής του Ελληνικού Κέντρου Πρόνοιας «Αγία Φιλοθέη» ενώ τα ελληνικά του βελτιώνονται μέρα με τη μέρα.

«Μαθαίνω την γλώσσα μαζί με την κορούλα μου, η οποία ήρθε στο κόσμο σχεδόν ένα μήνα μετά την χειροτονία μου και ήταν, μάλιστα, το πρώτο παιδάκι που βάφτισα. Την ονομάσαμε Στυλιανή για να τιμήσουμε τον άγιο αφού γεννήθηκε στις 26 Νοεμβρίου και θεωρούμε μεγάλη ευλογία το γεγονός πως η κόρη μου ήταν το πρώτο παιδί στο οποίο διάβασα τις προσευχές της 8ης μέρας και της Σαρακοστής.

Πόσο δύσκολο, όμως, είναι για τον ίδιο τον πάτερ να βρίσκεται σε ένα περιβάλλον όπου όλοι οι «αδελφοί» του είναι Έλληνες και πώς του συμπεριφέρονται οι ελληνορθόδοξοι πιστοί;

«Με υποδέχτηκαν όλοι πολύ θερμά, με όλη τους την καρδιά και μάλιστα πιστεύω πως όσοι με γνωρίζουν είναι μαζί μου πολύ πιο επιεικείς από ό,τι θα ήταν αν δεν ήμουν ξένος» παραδέχεται ο πάτερ Ιερεμίας, ο οποίος είναι ο τρίτος κατά σειρά ιερέας που χειροτονήθηκε σε ελληνορθόδοξη Εκκλησία της Αυστραλίας χωρίς να είναι Έλληνας ενώ όπως μας αποκαλύπτει δεν είναι πλέον μόνος στην Πολιτεία της Νότιας Αυστραλίας αφού πρόσφατα η ελληνορθόδοξη Εκκλησία υποδέχθηκε ακόμα έναν «ξένο» στους κόλπους της, τον πάτερ Δανιήλ.

«Με τον πατέρα Δανιήλ είμαστε και κουμπάροι, αλλά και ζωντανή απόδειξη ότι η ορθοδοξία δεν έχει γλώσσα και πατρίδα. Γι' αυτό συμβουλεύω όλους όσοι επιθυμούν να ακολουθήσουν το ταξίδι αυτό να οπλιστούν με υπομονή και επιμονή για να μπορέσουν να ξεπεράσουν όλα τα εμπόδια και τις τυχόν δυσκολίες έχοντας το βλέμμα τους διαρκώς στραμμένο σε έναν και μοναδικό στόχο: να φτάσουν στην πραγματική αλήθεια, που δεν είναι άλλη από την πίστη στην ορθοδοξία.

«Ελπίζω ότι βλέποντας ανθρώπους σαν εμάς να ασπάζονται την ορθόδοξη πίστη και άλλοι συνάνθρωποι μας θα αρχίσουν να αναρωτιούνται και να ερευνούν την πίστη μας, κατανοώντας πως η θρησκεία που υπηρετούμε δεν ξεχωρίζει Έλληνες, Σέρβους, Ρώσους, Ρουμάνους, αλλά ανήκει σε όλους και είναι η ύψιστη έκφραση

αγάπης του Θεού στον κόσμο αυτό» καταλήγει ο πάτερ.